

PLANISTY (1) ai

pl N subst planist(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Pokryty plamami: Ielfiby fie potym vkazała táłz plána ná inych miefcách/ kthore pierwey niebeły plánifte [*quae prius immaculata erant*]/ znák ieft że to trąd tułaiący *Leop Lev* 13/57.

Cf [**PLANOWITY**]

MN